

CO JE TO DISKRÉTNÍ MATEMATIKA

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ (NA MFF UK (PRAHA))

28. 11. 2024

Martin Klazar

Zdroje:

- https://en.wikipedia.org/wiki/Discrete_mathematics (i další Wikipedie)
- Vlastní zkušenosti a znalosti

Ale co znamená slovo *diskrétní*? Pochází z francouzského *discret*, a to zase z latinského *discernere*, rozlišovat. V češtině má dva různé významy:

- důvěrný (materiál, informace); ale i člověk schopný uchovat informaci v tajnosti
- nespojitý, přetržitý (ve vědě a technice)

Pozor ale na to, že v angličtině *discrete(ly)* má jen druhý z uvedených významů. První má slovo *discreet(ly)*. Nás bude zajímat jen druhý význam. Etymologii slova *matematika* probírat nebudeme.

- *Disciplíny diskrétní matematiky*. Podle Wikipedie jsou tyto:
 1. Teoretická informatika
 2. Teorie informace
 3. Matematická logika
 4. Teorie množin

5. Kombinatorika
6. Teorie grafů
7. Teorie čísel
8. Algebraické struktury
9. Diskrétní analogie spojité matematiky
 - (a) Diskrétní (matematická) analýza
 - (b) Diskrétní geometrie
 - (c) Diskrétní modelování

V praxi je ovšem veškerá matematika diskrétní, že . . .

- *Teoretická informatika*. Teoretické, to jest matematické, pohledy na praktické používání počítačů. Zakladatel? Jistě *Alan M. Turing (1912–1954)*, který jasně řekl, co to je algoritmus. Ještě se k ní vrátíme.
- *Teorie informace*. Kolik informace se dá daným kanálem přenést a co s tím udělá šum? Na to se prvně ptal a dal odpověď *Claude Shannon (1916–2001)*.
- *Matematická logika*. Jak dokázat, že něco nejde dokázat, i když to je pravda? Na to se musí studovat matematická logika. Když ji nechcete studovat, ale jste z Brna, běžte alespoň do Pekařské ulice podívat se na desku *Kurta Gödela (1906–1978)*, který to za nás vyřešil.
- *Teorie množin*. Velitel jednotky vydal rozkaz: vojenský holič XY povinně oholí ty vojáky, co se sami neholí, ale jenom je. XY se ptá: „Můžu se teda sám vůbec voholit?“ Matematická verze: nechť

$$x := \{y \mid y \notin y\}, \text{ je pak } x \in x \text{ nebo ne?}$$

Tento paradox, s nímž přišel v r. 1901 *Bertrand Russel* (1872–1970), ve své době ukázal, že formalizace teorie množin nebude zase tak jednoduchá věc.

- *Kombinatorika*. Kolem r. 1779 švýcarský matematik *Leonhard Euler* (1707–1783), působící v Berlíně a Petrohradu, řešil úlohu: Lze rozmístit 36 důstojníků ze 6 jednotek a s 6 hodnotmi, kteří tvoří právě 36 kombinací (jednotka, hodnota), do čtvercové formace 6×6 tak, aby se v žádném sloupci a v žádné řadě neopakovala ani jednotka ani hodnota? V r. 1901 *Gaston Tarry* (1843–1913) dokázal, že nelze.

Kombinatorika je ale mnohem starší. *Blaise Pascal* (1623–1662) vydal spis *Traité du triangle arithmétique* v r. 1665 a tento Δ již dříve popsal v bohužel ztracené knize perský matematik *Al-Karaji* (asi 953–asi 1029).

- *Teorie grafů*. Týž L. Euler zato v r. 1736 (snadno) vyřešil úlohu, kterou mu poslali radní (?) města Königsbergu: Můžeme přejít všech 7 mostů přes (řeku) Pregolu tak, abychom šli přes každý most jen jednou a procházku ukončili zase na začátku? Na což jim L. Euler odpověděl: „No, asi těžko můžete, purkmistři, když vám tam z každého ze čtyř kusů souše, na něž Pregola a její ramena Königsberg dělí, vychází lichý počet mostů. V procházce, kterou byste chtěli, ale každému vstupu na kus souše odpovídá výstup z něho, takže by naopak každý z těch počtů mostů měl být sudý. To jste mohli vyřešit sami i beze mě.“ (To si dělám trochu legraci.)

- *Teorie čísel*. Tzv. *Skolemův problém*, kterým ilustrujeme Teorii čísel, patří rovněž do Teoretické informatiky, kterou jsme na začátku poněkud odbyli. Je nazvaný podle norského matematika

a logika *Thoralf Skolema* (1887–1963). Musíme být teď trochu formálnější.

Lineárně rekurentní posloupnost, krátce LRP, je každá posloupnost $(a_n) = (a_1, a_2, \dots)$ celých čísel, která pro nějaká celá čísla $k > 0$ a $c_1, \dots, c_k$ splňuje pro každý index $n > k$ rekurentní vztah

$$a_n = c_1 a_{n-1} + c_2 a_{n-2} + \dots + c_k a_{n-k} .$$

LRP je tedy jednoznačně určena prvními k hodnotami $a_1, \dots, a_k$ a koeficienty $c_1, \dots, c_k$. Asi znáte *Fibonacciho čísla* (F_n) daná hodnotami $F_1 = F_2 = 1$ a rekurencí $F_n = F_{n-1} + F_{n-2}$:

$$(F_n) = (1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34, 55, \dots) .$$

Skolemův problém je tato otázka: Existuje Turingův stroj $\mathcal{T}$, tj. algoritmus, počítačový program, který pro každý vstup $2k$ celých čísel $a_1, \dots, a_k, c_1, \dots, c_k$ na výstupu spočítá odpověď ANO nebo NE podle toho, zda LRP (a_n) odpovídající vstupu obsahuje nulu, tj. $a_n = 0$ pro nějaké n .

Takový rozhodovací algoritmus je známý pouze pro $k \leq 4$.

- *Algebraické struktury*. Některé kombinatorické či grafové výsledky se dokazují pomocí algebry. Např. Věta o přátelství. Je-li $G = (V, E)$ takový konečný graf, že každé dva různé vrcholy mají právě jednoho společného souseda, pak existuje vrchol sousedící se všemi.

Vysvětlíme to formálně i neformálně. V je konečná množina a $E \subset \binom{V}{2}$. Tvrdí se, že když $\forall u, v \in V$ s $u \neq v \exists! w \in V$, že $\{u, w\} \in E$ i $\{v, w\} \in E$, pak $\exists u \in V$, že $\forall v \in V (\{u, v\} \in E)$. Neformálně: mají-li každý dva lidé právě jednoho společného přítele, pak existuje osoba (politik-čka), která se přátelí se všemi.

Nejjednodušší známý důkaz je založený na *lineární algebře* a dokazuje více, že všechny grafy přátelství (grafy splňující předpoklad věty) jsou právě kolekce trojúhelníků visících za společný vrchol. Pro nekonečné grafy věta neplatí.

- *Diskrétní analogie spojité matematiky*. Zde se omezíme jen na pár hesel, na více není čas.
- *Diskrétní (matematická) analýza*. Např. numerické řešení diferenciálních rovnic diskretizační metodou.
- *Diskrétní geometrie*. *Thomas Hales (1958)* v letech 1998–2017 dokázal domněnku *Johanesse Keplera (1571–1630)*, že nejhustší pakování koulí v prostoru jsou pyramidy pomerančů.
- *Diskrétní modelování*. Třeba *Metoda konečných prvků*. Na závěr zpátky do Brna! K její matematické teorii podstatně přispěl *Miloš Zlámal (1924–1997)*, profesor Vysokého učení Technického v Brně.

DĚKUJI ZA POZORNOST!